

[Aksel Larsen.]

af en udtalelse af hr. Peter Nielsen i momsudvalget; jeg har her en af mig selv ført meget nøjagtig protokol over det pågældende møde den 10. maj. Første taler var hr. Henry Christensen, som opstillede 7 ultimative betingelser og krævede garanti for, at disse blev opfyldt; ellers ville man ikke være med til at lave moms. Først derefter fik hr. Peter Nielsen ordet. Det var hr. Henry Christensen, der var der først.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Nu ved jeg ikke, hvornår hr. Aksel Larsen er blevet selvbestaltet protokolfører for merværdiafgiftsudvalget, men i så fald måtte jeg bede hr. Aksel Larsen referere også fra de foregående møder. Hr. Aksel Larsen ved jo meget vel, at hr. Peter Niensens udtalelser og antydninger var fremkommet i tidligere møder, og det var det, der måtte have givet anledning til vore overvejelser.

I øvrigt vil jeg gerne sige om spørgsmålet om skattestigninger, at finansministeren altså måtte indrømme, at for de skatteydere, hvis indkomststigninger ligger i det progressive felt, betød afskaffelsen af merindkomstnedslaget en skærpelse. Og jeg vil gøre finansministeren opmærksom på, at jeg ikke alene har peget på en genindførelse af merindkomstnedslaget; jeg har også peget på en anden mulighed, nemlig den, at man for skattestigninger skulle operere med en reduceret skatteskala og derved skabe mulighed for en reduceret beskatning af indkomststigningerne, hvis man ville det. Der er altså forhandlingsmuligheder, også inden for det bestående skattesystems rammer. Men man holdt ganske op med at forhandle, og jeg vil gerne til spørgsmålet om forhandlings-situationen sige, at det, regeringen gjorde, var, at den holdt totalt op. Den sagde: dette siger vi nej til. Den blev opfordret til at formulere sine synspunkter vedrørende grundlaget for videre forhandlinger, herunder om den kunne acceptere, at man nu måtte forhandle på grundlag af skattefradragsrettens bevarelse. Hvad var regeringens svar da? Ubetinget nej. Der manglede totalt hos regeringen vilje til at forsøge at løse de problemer, som ikke mindst hr. Peter Nielsen havde skabt.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Det kan måske tjene til oplysning, at både venstre og de konservative blankt nægtede at ændre i deres betingelser. De blev jo opfordret af formanden til at komme med ændrede udspil, som måske kunne løse problemerne. Man kunne da ikke forlange, at vi selv skulle opstille betingelser for en eller anden håndfæstning for os. Det er jo ganske uhørt, at man, inden en forhandling er afsluttet, prøver på at gennemføre sådanne håndfæstninger. Jeg tror, det er rigtigt — jeg har jo ikke selv været her ret længe, men det er blevet mig fortalt — at noget sådant har man ikke været ude for før. Man fører forhandlingerne til ende, bliver måske enig og kan så også blive enig om betingelserne.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Det er for det første ikke uhørt; vi har også ved tidligere lejligheder oplevet, at en regering under selve forhandlingerne over for andre partier og over for oppositionen har klargjort, hvordan den slags problemer kunne løses. Vi havde fremsat vore ønsker, og vi havde opfordret regeringen til en positiv medvirken til, hvis den ikke mente at kunne acceptere dem, sådan som vi havde foreslået dem, at vise, hvad den ville kunne acceptere. Hvis regeringen havde haft interesse i at fortsætte forhandlingerne og nå et resultat, havde den også vist god forhandlingsvilje over for det punkt; men når regeringen overhovedet ingen forhandlingsvilje viste på det område, belyser det vist sagen tilstrækkeligt.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen): Det kunne være fristende at gå ind på en del af de betragtninger, som hr. Knud Hertling har fremsat her i dag, men jeg skal, ikke mindst af hensyn til tiden, nøjes med et par bemærkninger.

For det første i anledning af hr. Knud Hertlings påpegnings af, at det særlige grønlandske pristol skulle være et eksempel på — som han sagde — fornægtelse af rigets økonomiske enhed. Det er dog værd at erindre, at den forskel, der er tale om, til dels er motiveret af, at der er en åbenlys forskel, ikke alene når det drejer sig om dets udgangsbasis, men også i sammensætningen